TIDSKRIFT FÖR SCHACK

NORDISKA SCHACKFÖRBUNDETS ORGAN

UTGIFVEN AF

GUSTAF OCH LUDVIG COLLIJN

UTKOMMER HVARJE MÅNAD. ERHÅLLES I HVARJE POSTKONTOR I SVERIGE, NORGE OCH DANMARK. PRIS PR ÅRGÅNG 6 KR.

N:R 11 NOVEMBER 1917 ÅRG. XXIII

Ytterligare bidrag till teorien om Nordisk gambit.

Af *P. G. Borén.*

Hr V. Nielsen har i junihäftet af tidskriften fått en artikel med rubrik: »Teorien om Nordisk Gambit» införd, som jag härmed går att bemöta.

Hvad då först beträffar hr Nielsens påstående, att jag skulle vara en bland dem, som i 50—60 år sökt bevisa denna gambits inkorrekthet, så vill jag därvid anmärka, att jag endast sökt vederlägga de kommentarer, som influtit från hr Nielsens hand i G. & L. Collijns lärobok i schack, Uppl. 3, till det berömda korrespondenspartiet mellan Köpenhamn och Uppsala, hvilket spelades åren 1875—76.

Såsom både jag själf tror och äfven af andra hört uppgifvas, har jag därutinnan lyckats synnerligen väl, men härtill har också, åtminstone i denna tidskrift, min verksamhet att söka bevisa denna gambits inkorrekthet hittills inskränkt sig.

Dock eftersom vi åter äro inne på detta tvisteämne och hr Nielsen i nämnda uppsats fortfarande håller så starkt på denna gambit samt påstår att den, riktigt förd, nästan alltid leder till utjämning af spelet, så må jag en gång för alla förklara, att detta först återstår att bevisa genom en uttömmande analys, och att jag, till dess detta skett, vågar betvifla dess riktighet.

Om vi t. ex. utgå från ofvannämnda korrespondensparti, hvilket parti väl kan anses som **typiskt** för en fullt antagen och modern nordisk gambit, så har ju hr Nielsen på flerfaldiga sätt sökt att afvinna hvits olika ställningar under spelets gång några fördelar, men utan att på någon punkt, såsom jag i min förra uppsats i dec.-häftet af tidskriften påvisat, härutinnan lyckas. Och hvarpå beror nu detta? Jo, enligt min öfvertygelse helt enkelt därpå, att man ej ostraffadt kan ge bort 2 bönder i början af en spelöppning, äfven om man därigenom

uppnår ett rätt häftigt och farligt angrepp. Motpartens alla bemödanden gå ju sedan endast ut på att *byta bort pjäserna*, för att därigenom försvaga hvits stridskrafter, och att, jämte nödigt parerande af anfallet, så fort som möjligt framtvinga slutspelet och där göra sin materiella öfvervikt gällande. Hvit åter måste å sin sida alltjämt vara betänkt på att, såvidt möjligt är, undvika dessa byten, men därigenom liksom brytes udden af angreppet, och hvit nödgas, efter att förgäfves ha örsökt äfven pjäsoffer, slutligen ingå på slutspelet och sålmedelst förr eller senare gå sin undergång till mötes.

f Att den nordiska gambiten likväl är ett högst farligt angreppsspel för den, som ej känner sättet att bemöta densamma, är jag den förste att erkänna, men däraf följer ingalunda, att den kan bestå profvet inför en mera vederhäftig kritik.

För att ännu en gång och närmare tydliggöra det ofvan sagda, måste alltså svart redan i början af spelet slå bort hvita damspringaren och hvita kungslöparen, såsom det ock skedde i förutnämnda korrespondensparti, och det är just uraktlåtenheten att verkställa dessa båda nödvändiga byten, innan rockaden sker, som gör att svart så ofta råkar i trångmål och lång tid blir inskränkt till blotta defensiven samt ej sällan dukar under för det därigenom öfvermäktiga angreppet. Däremot, sedan dessa båda byten äro gjorda och svart rockerat, har han det jämförelsevis lätt att parera alla efterföljande anfall, och som förut sagts bör han sedan endast lägga an på utbyte af pjäser och därigenom fortast möjligt göra sin öfvermakt gällande.

Hr Nielsen finner det besynnerligt, att jag hyllar en sådan åsikt, d. v. s. håller så starkt på försvaret, då denna spelöppning likväl först framförts af de båda nordiska mästarna Lindéhn och From, men jag kan ej hjälpa det. Jag har alltid varit en principiell motståndare till dessa alltför vågsamma gambitspel, och då hr Nielsen vädjar till mig om hjälp äfven å hvits sida i den nordiska gambiten, så hemställer jag till honom, om det ej vore större skäl att därom vända sig till dem, som äro anhängare af spelöppningen, såsom hrr Mieses & Rosentreter m. fl.

För öfrigt vill jag säga hr Nielsen, att schackspelet, liksom mycket annat exempelvis vetenskap och konst, är af universell natur, och hvem som uppfunnit en spelöppning spelar därvidlag just ingen större roll; hufvudsaken är och förblir att denna visar sig vara korrekt, och där detta ej är fallet, måste domen öfver densamma slutligen komma och då blifva enbart nedgörande.

Här nedan följa mina vederläggningar af hr Nielsens senaste inlägg i denna fråga.

Hvad först vidkommer hr Nielsens remisanalys, till hvilken han i junihäftet återkommer, ehuru jag länge hoppats och trott, att densamma skulle vara för alltid utagerad, så låter han efter

19. — — Dd8—d7
20. Dg5—h6† Kf8—f7
21. Dh6—g7† Kf7—e6

hvit fortsätta sålunda

22. Dg7—h6

och tror sig därmed kunna bevisa, att hvit slutligen får »betydelige remischanser» samt låter nu svart spela

22. — — Sc6—e5

och fogar härtill: »Gives der noget bedre?»

Nej, det gör det icke, svarar jag; men som jag här nedan skall visa, är detta drag likväl tillräckligt för att ådagalägga ohållbarheten af hr Nielsens antagande om betydande remischanser för hvit efter 22. Dh6.

23. f2—f4 Dd7—c6!!

Svart är visserligen här nödsakad att låta springaren stå i slag, för att kunna befria sig ur den tryckta ställningen. Men därtill har han ju god råd, då han redan fått torn och bonde till skänks.

Ställning efter 23:e draget.

24. Dh6—h3†

Väl det enda draget för att gardera Lc3 och samtidigt kunna eröfra Se5. På t. ex. 24. Kb2 följer 24. —, D×g2† 25. Ka1! (25. Td2, Sf6! 26. Dg7 [26. Dh4, Df3], D×d2† 27. L×d2, Tag8), Sf7 26. Dg7, Taf8 27. Te1†, Kf5 28. Te7, Thg8 29. D×h7, Th8 30. Dg7, T×h2 och vinner.

Äfven på 24. Kc2, D×g2† 25. Td2, Sf7 26. Dg7, Dc4† 27. Kd1 vinner svart med 27. —, Tag8.

24. — — Ke6—f7
25. f4×e5 Ta8—e8!

(Att slå e5 duger ej för tornschacken på d7.)

26. Kc1—b2 h7—h5!

och jag kan ej finna, att hvit ens har ringaste utsikt till remis, då svart nu lyckats frigöra sitt spel och fortfarande har vunnit kvalitet och bonde. Möjligen kan hvit ännu försöka följande spelsätt.

27. Td1—e1 d6×e5
28. Te1×e5

Sämre är 28. L×e5, Db5† 29. Db3†, D×b3† 30. a×b3, T×e5 31. T×e5, K×f6 och svart behåller sina från början vunna 2 bönder.

28. — — Te8 × e5
29. Lc3 × e5 Dc6—b5†
30. Dh3—b3† Db5 × b3†
31. Kb2 × b3 Th8—e8
32. Le5—c3

För att i det längsta hålla sin fribonde.

32. — — Te8—e2

eller

32. Le5 × c7 Kf7 × f6

och hvit måste duka under.

Hvad sedermera beträffar hr Nielsens antagande, att svart efter hvits 24:e drag i vidstående diagram bäst skulle fortsätta med 24. —,

Ställning efter hvits 24:e drag.

Df4†, så är detta ett fullkomligt misstag. Svart spelar helt enkelt

24. — — b7—b5!

Det hotas nu med 25. —, Dc4†, hvarigenom antingen framtvingas dambyte eller ock hvita damens aflägsnande från diagonalen a2—g8. Hvits bästa drag äro därför antingen 25. D × c6 eller också 25. Te4.

1.

25. De6 × c6 Db4 × e1†
26. Kc1—c2

26. Td1, De3† 27. Kb1 (27. Td2, Tb8), T × e7 28. D × a8, D—e4†.

26. — — De1—e2†
27. Kc2—b1! De2 × g4
28. Td7—d8! Dg4—f5†
29. Kb1—c1

29. Ka1, T × e7 30. T × a8, De4.

29. — — Tf7 × e7
30. Dc6 × a8 Te7—e1†
31. Kc1—d2

(31. Td1?, Df4† 32. Kc2, Da4†.)

31. — — Df5—f2†
32. Kd2—c3!

På 32. Kd3 sätter svart matt i högst 4 drag.

32. — — Te1—e3†
33. Td8—d3! Df2—e1†
34. Kc3—c2

(34. Kd4, c5†.)

34. — — De1—e2†
35. Td3—d2 De2—c4†
36. Kc2—d1 Dc4—a4†
37. Td2—c2 Da4—g4†

38. Kd1—c1 el. d2.

Svart sätter matt i 2 drag.

2.

25. Te1—e4 Db4—c5†
26. Kc1—b1 Ta8—b8
27. a2—a3

27. Td5, D × e7 28. D × e7 (28. D × c6, D × e4), T × e7 29. T × e7, S × e7 30. T × g5, Kf7 och svart har pjäs och 2 bönder mer än hvit.

27. — — Tb8—b6
28. Td7—d8 Sc6 × d8
29. e7 × d8D Tb6 × e6
30. Te4 × e6 Tf7—f1†

och matten kan ej längre afvärjas.

Till sist vill jag äfven i korthet bemöta ett af hr Nielsen föreslaget nytt 11:e drag Sf3—g5, i stället för det i ofvannämnda korrespondensparti gjorda draget 11. Th1—e1.

11. Sf3—g5

Ställning efter hvits 11:e drag.

11. — — Le6 × c4
12. Dc3 × c4 Dd8—e7!

Här låter hr Nielsen svart fortsätta med kort rockad, men detta är väl att visa alltför mycket tillmötesgående mot hvit.

13.	f2—f4	h7—h6
14.	e4—e5	d6 × e5
15.	f4 × e5	Sf6—g8!
16.	Sg5—f3	De7—e6

och hvit blir väl nu tvingad till dambyte, ty försöker han att med 17. Db5 hugga in på svarta damflygeln, är han inom kort förlorad.

Ställning efter 16:e draget.

17.	Dc4—b5	Sg8—e7
18.	Db5 × b7	De6—c4†
19.	Kc1—b1	Ta8—b8
20.	Db7 × c7	0—0
21.	a2—a3	

(För att förhindra det eventuella draget Sc6—b4.)

21.	— —	Dc4—b3!
22.	Td1—d2	Tf8—c8
23.	Dc7—d6 el. d7	Tc8—d8

och dam eller torn måste falla.

Härmed är väl ohållbarheten äfven af detta nya drag bevisad.

Partier.

Parti 3205. Afböjd Nordisk Gambit.

Speladt i T. f. S:s korrespondensturnering 1917, klass I.

E. G. Fredriksson Heby — *H. Fahlander* Östersund

Hvit		Svart
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5 × d4
3.	c2—c3	d7—d5
4.	e4 × d5	Dd8 × d5
5.	c3 × d4	Sb8—c6
6.	Sg1—f3	Lc8—g4
7.	Lf1—e2	0—0—0
8.	Sb1—c3	Dd5—h5

Synes minst lika godt som Da5, hvarpå hvit med Le3 (enl. Collijns lärobok) får det bättre spelet.

9. Lc1—f4

På Le3 följer nu t. ex. Sf6 10. Dc2, Lb4 11. 0—0, Sd5 12. Se4, S × e3 13. f × e3, The8 14. h3, Dh6 15. h × g4, D × e3† o. s. v.

9.	— —	Lf8—d6
10.	Lf4 × d6	Td8 × d6
11.	Ta1—c1	Sg8—e7
12.	Sc3—b5	Td6—e6

Så godt som tvingar hvit till snar rockad.

13.	Tc1—c5	Se7—d5
14.	0—0	Te6—h6
15.	h2—h3	Lg4 × h3!

Leder till ett synnerligen lifligt spel och är troligen svarts bästa drag.

16.	Sf3—e5!	Dh5—g5
17.	Le2—f3	

Om 17. Lg4† så L × g4 och svart behåller bonden.

Ställning efter hvits 17:e drag.

17.	— —	Lh3 × g2

Med full konsekvens!

18.	Lf3 × g2	Sd5—f4
19.	Se5—g4!	

Dg4† är naturligtvis odugligt till följd af D × g4 20. S × g4, Se2‡.

19.	— —	f7—f5
20.	f2—f3	Sf4 × g2

Här kom äfven Sh3† i betraktande.

21.	Kg1 × g2	Dg5—g6
22.	d4—d5!	

Leder till ytterligare förvecklingar.

22.	— —	f5 × g4
23.	f3 × g4!	Th8—d8

Det finnes knappast något bättre sätt att förhindra d × c6.

24.	Dd1—a4	

Troligen ej det bästa, ehuru däri ligger starka hot på svarts rockadställning.

24.	— —	Th6—h4

På Dd3 skulle följa 25. Df4 och svart kan intet uträtta mot hotet D × c7‡.

25.	Tf1—f4	

Draget är icke tillräckligt, men hvad är att göra? Att gå bröstgänges tillväga medelst 25. S × a7†, S × a7 26. T × c7 leder till förlust då svarts kung kan sätta sig i säkerhet. Kanske möjligen 25. Kg3 är dugligt? (På Kg3 har svart knappast något bättre än att med 25. —, Dd3† 26. K × h4, g5 27. K × g5, Tg8† 28. Kh4, D × f1 etc. spela på remis. 25. —, Dg5 strandar på 26. Df4 *Red.).*

25. — — Dg6—d3!

Afgörande!

26. Tc5 × c6?

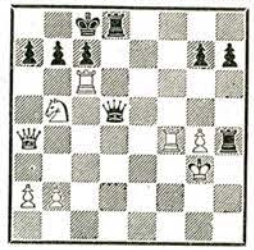
Leder rakt i fördärfvet!

26. — — Dd3 × d5†

27. Kg2—g3?

Härpå forcerar svart matt. De4, det enda drag som kan hindra detta leder också till förlust.

Ställning efter hvits 27:e drag.

27. — — Th4—h3†!

med matt i senast sju drag.

(Anm. af H. Fahlander.)

Parti 3206. Dambondespel.

Speladt i Sveriges Schackförbunds första turnering, klass I.

A. Håkansson	*V. Dahlberg*
Hvit	Svart
1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	Sg8—f6
3. c2—c4	c7—c6
4. Sb1—c3	g7—g6
5. e2—e3	Lf8—g7
6. Lf1—d3	Sb8—d7
7. b2—b3	0—0
8. Lc1—b2	Tf8—e8
9. 0—0	

Vill hvit undvika det följande massafbytet, utvecklar han tornet till c1.

9. — —	e7—e5
10. d4 × e5	Sd7 × e5
11. Sf3 × e5	Te8 × e5
12. Sc3 × d5	Sf6 × d5
13. Lb2 × e5	Lg7 × e5
14. c4 × d5	Le5 × a1
15. Dd1 × a1	Dd8 × d5

Ett anfall med få pjäser är vanligtvis mera effektivt, än man vid första ögonkastet är böjd att tro. I föreliggande parti verkar dock hvits angrepp öfverraskande genom sin styrka.

16. Tf1—d1	Dd5—g5
17. Da1—d4	Lc8—g4
18. h2—h4	Dg5—h5

18. — —, Dg5 × h4 19. Ld3—e2 (förhindrar Ta8—d8) åtföljt af f2—f3 med pjäsvinst för hvit.

19. f2—f3	Lg4—e6
20. Dd4—f6	Dh5—c5
21. Kg1—f2	Ta8—e8
22. Ld3—e4	Dc5—a5

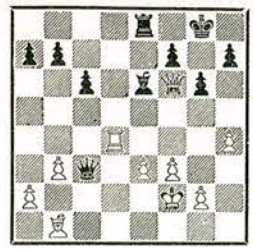
Här eller senast i 24:e draget borde De7 skett.

23. Le4—b1	Da5—c5
24. Td1—d4	Dc5—c3

(Se diagrammet).

25. h4—h5! Dc3—b2†

Ställning efter svarts 24:e drag.

Herr A. Harksen, Ystad, har påvisat att svart här med den synnerligen öfverraskande fortsättningen 25. —, Le6—h3!! kunnat ernå remis. Hr Harksens analyser häröfver återfinnas under »Partiställningar» å sid. 317. *Red.*

26. Kf2—g3	Db2 × b1
27. h5—h6	Kg8—f8

Hvit har offrat pjäs och svarts kung hotar undfly matthotet.

28. Td4—d8!	Db1—e1†
29. Kg3—h2	c4—c5!

Svart nöjer sig, trots att han har en löpare mer, med remis.

30. Df6—h8†	Kf8—e7
31. Dh8 × e8†	Ke7—f6

Svart spetsar på evig schack, då den hvita damen kan ej taga fältet h4. Men hvit spelar i problemartad vändning elegant på vinst.

32. Td8—d4!!	Kf6—g5

Tornet är oantastbart, såvida svart ej vill blifva matt. T. ex. 32. —, c5 × d4 33. De8—d8†, Kf6—f5 34. g2—g4†, Kf5—e5 35. Dd8 × d4† och matt. Eller 33. —, Kf5—e5 34. Dd8 × d4†, Ke5—f5 35. Dd4—f4† och matt.

33. Td4—e4	Kg5 × h6
34. De8—f8†	Kh6—h5
35. Df8—g7	Uppgifvet.

(Anm. af S. Krenzisky i Skånetidningen Dagen).

Parti 3207. Franskt parti.

Speladt i Sveriges Schackförbunds första turnering, klass I.

G. A. Strandmarck	*S. Krenzisky*
Hvit	Svart
1. e2—e4	e7—e6
2. d2—d4	d7—d5
3. Sb1—c3	Sg8—f6
4. Lc1—g5	Lf8—b4
5. e4—e5	h7—h6
6. Lg5—d2	Lb4 × c3
7. b2 × c3	Sf6—e4
8. Dd1—g4	

Draget är angifvet af Pillsbury. 8. Lf1—d3 besvaras med c7—c5, åtföljdt af Sb8—c6 och Dd8—a5 med godt spel för svart.

8. — —	g7—g6

Dr Tarrasch rekommenderar Ke8—f8. Därpå kan dock ske 9. Ld2—c1! c7—c5 10. Lf1—d3, Dd8—a5 11. Sg1—e2, c5 × d4 12. 0—0, d4 × c3 13. Ld3 × e4, d5 × e4 14. Dg4 × e4, Sb8—c6 15. Tf1—d1!

9. Sg1—f3	c7—c5
10. Lf1—d3	

Starkare är väl 10. d4 × c5, Sb8—d7 o. s. v.

10. — —	Se4 × d2
11. Sf3 × d2	c5—c4
12. Ld3—e2	Dd8—a5
13. Dg4—g3	Sb8—d7

Sb8—c6 framtvingar Dg3—e3, ty på rockad följer Sc6 × d4 och Da5 × d2.

14. 0—0	Sd7—b6
15. Dg3—f3	Sb6—a5

(Se diagrammet).

Ställning efter svarts 15:e drag.

16. Le2 × c4!

Ett chansrikt offer.

16.	— —	d5 × c4
17.	Sd2 × c4	Da5—c7
18.	Sc4—d6†	Ke8—f8
19.	Df3—f6	Th8—h7
20.	c3—c4	Sa4—b6
21.	Ta1—b1	Ta8—b8

På Sb6 × c4 22. Sd6 × c4, Dc7 × c4 har hvit evig schack på d8 och f6.

22.	Tb1—b3	Lc8—d7
23.	Tf1—b1	Ld7—c6
24.	c4—c5	Sb6—c8

Svart måste befria sig från den trojanska hästens starka tryck.

25.	c2—c4	Sc8 × d6
26.	e5 × d6	Dc7—d8
27.	Df6 × d8†	Tb8 × d8
28.	Tb3 × b7	Lc6 × b7
29.	Tb1 × b7	Th7—h8

Damerna äro borta, och hvit har offrat ett helt torn. Hans fribönder äro dock mycket starka.

30. g2—g3

En nödvändig försiktighetsåtgärd. Gå bönderna genast fram, har svart ett matthot på hand.

30.	— —	Kf8—g7

Tornen måste komma i samspel.

31.	d6—d7	Kg7—f6
32.	c5—c6	e6—e5
33.	d4—d5	e5—e4
34.	Tb7 × a7	Kf6—e5
35.	c6—c7	Td8 × d7
36.	c7—c8D	Th8 × c8
37.	Ta7 × d7	Tc8 × c4
38.	Td7 × f7	

Hvits starka spel har inbragt honom en merbonde. Vid korrekt spel är emellertid partiet remis.

38.	— —	Tc4—c1†
39.	Kg1—g2	Tc1—c2
40.	Tf7—a7	Ke5 × d5
41.	Ta7—a5†	Kd5—d4
42.	Ta5—a4†	Kd4—e5
43.	Ta4—a5†	Ke5—d4
44.	Ta5—a4†	Kd4—d5

Svart bör ej beträda tredje linjen emedan hans hot e4—e3 då blifver värdelöst på grund af Ta4—a3†.

45.	Ta5—a3	h6—h5
46.	Kg2—f1	Tc2—b2
47.	h2—h4	Tb2—d2?

Härmed är partiet förlorat. Tornet borde ej gå längre än till c2.

Bäst vore att spela Kd5—e5.

48.	Ta3—a6	Kd5—c4

Konsekvensen af förra draget. Kungen kan ej mer gå till d4 på grund af tornschacken på d6 jämte tornbyte.

49.	Ta6—c6†	Kc4—d5
50.	Tc6 × g6	Tc2 × a2
51.	Tg6—g5†	

Tempovinst.

51.	— —	Kd5—d4
52.	Tg5 × h5	Ta2—a1†
53.	Kf1—g2	Ta1—a2
54.	Kg2—g1	Ta2—a1†
55.	Kg1—h2	Ta1—a2
56.	Kh2—g1	Ta2—a1†
57.	Kg1—g2	Ta1—a2
58.	Th5—h8	e4—e3
59.	Th8—d8†	Kd4—c3
60.	Kg2—f3	e3 × f2
61.	Td8—d1	Ta2—d2
62.	Td1—f1 och hvit vann.	

(Anm. af S. Krenzisky i Skånetidningen Dagen).

Partiställningar.

Följande ställning uppkom i partiet A. Håkansson—V. Dahlberg (sid. 314.)

Ställning efter svarts 24:e drag.

Hvit är vid draget och spelar 25. h4—h5

Detta aggresiva drag framtvingar ett afgörande. Hvit har troligen ingen starkare fortsättning och svart hotar att vinna med c6—c5. Textdraget förhindrar c5, enär det följer h6, Kf8, Dg7 eller h8 med damvinst.

25.	— —	Dc3—b2†?

Svart, som härmed gör sitt sjunde damdrag har tydligen förbisett hotet h6 åtföljt af Td6. I den uppkomna ställningen kunde svart genom en öfverraskande kombination tilltvinga sig remis, hvilket, på grund af hvits starka hot h6, varit en vacker och värdefull afslutning på detta parti.

25.	— —	Le6—h3!!

Detta starka löpareoffer demaskerar tornet och hotar punkten g2. De fortsättningar, som nu kunna komma i betraktande äro:

A. 26. g2 × h3
B. 26. Kf2—g3
C. 26. h5—h6
D. 26. Lb1—e4

A.

26.	g2 × h3	Dc3 × e3†
27.	Kf2—g3	De3—g1†
28.	Kg3—f4 eller h4, Dg1 × b1 och svart hotar vinna.	

B.

26.	Kf2—g3	Lh3 × g2!
27.	h5—h6	

äfven h × g och L × g6 kan spelas.

27.	— —	Dc3—e1†
28.	Kg3—g4	Lg2—h3†

och svart håller med evig schack remis.

C.

26.	h5—h6	Dc3—b2†
27.	Kf2—g3	Db2 × g2†
28.	Kg3—h4	Dg2—f2†
29.	Kh4 × h3	Df2—f1†

och svart synes äfven i denna variant kunna hålla remis med evig schack.

D.

26.	Lb1—e4	Dc3—b2†
27.	Kf2—e1	Db2—c1†
28.	Ke1—e2	Dc1—b2†
29.	Ke2—d1	Db2—a1†

a.

30.	Kd1—d2	Da1—b2†

ej D × a2†, enär Lc2, Da5†, b4 och hvit vinner.

31.	Le4—c2	Lh3—f5
32.	e3—e4	c6—c5

33. Td4—d6 Db2×f6
34. Td6×f6 Lf5—e6
med klart remisslut.

b.

30. Kd1—c2 Da1×a2†
31. Kc2—c1 Da2—a1†
eller Da3†, och svart bör vinna.
32. Le4—b1 Da1—c3†
och svart vinner.

Den intressanta ställningen är värd att studera och visar hur lätt initiativet kan växla, men äfven hur det säkerligen uppslitande turneringsspelet går ur vägen för kombinationer, som synas leda till svårare förvecklingar.

Alfred Harksen.

Också »en märklig kväfmatt.»

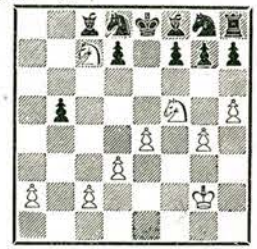
Om svart i det »odödliga partiet», i stället för det i verkligheten gjorda draget 18. —, Lf4—d6, spelat det af mig föreslagna och analyserade 18. —, Lf4—e3, så uppstår efter hvits 22:a drag följande ställning.

Ställning efter hvits 22:a drag i det odödliga partiet med 18. Le3 i st. f. Ld6.

Jag har därvid hitills endast utfört 22. —, Lb7 (Se Lärobok i Schack, Uppl. 3, Afd. 2, sid. 12!), men svart kan ju äfven spela
22. — — Sb8—c6
och då följer
23. Lg1×a7 Sc6×a7

Med 23. —, Lb7 uppkommer samma ställning, som återgifvits i läroboken.
24. Df3—f2 Sa7—c6
På andra drag af svart, t. ex. d6 el. d5, följer naturligtvis 25. D×a7.
25. Df2—b6† Kd8—e8
26. Sa8—c7† Ke8—d8
27. Sc7—e6†† Kd8—e8
28. Db6—d8† Sc6×d8
29. Se6—c7‡

Märk, att svarta kungen här står på sin ursprungliga plats e8, hvilket väl torde vara ett enastående fall i fråga om kväfmatter!

P. G. Borén.

Från Schackvärlden.

Tidskriftens korrespondensturneringar. I klass IV—V är en turnering afslutad med resultat: 1:a pris K. Billvall (Göteborg) 4 ½ poäng, 2—3:e pris delade E. André (Sköfde) och G. Påhlman (Sthlm) med 4 poäng, 4:e pris W. Palmér (Göteborg) 3 ½ poäng. Öfriga deltagares resultat: G. Andersson (Söderköping) och M. Johansson (Heby) 2 ½ poäng, A. Pettersson (Tibro) 0 poäng.

Följande nyanmälningar föreligga:
Klass I: H. Fahlander.
Klass II: Gottfred Nilssen, Ingv. Sörensen.
Klass IV: Gunnar Andersson, Gustaf Larsson.

Sveriges Schackförbund. Styrelsen för Sveriges Schackförbund har mellan hrr O. Löwenborg och A. Olson hvilka delade 1:a och 2:a prisen i förbundets mästarturnering samt hrr G. Nyholm och K. Berndtsson, 1:a och 2:a pristagarne i årets nordiska mästarturnering, anordnat matcher om mästerskapet för Sverige. Då styrelsen ansåg lämpligast att en match utkämpades i Göteborg och som hr G. Nyholm bäst hade tillfälle kunna resa dit, bestämdes att motståndarne skulle i första omgången paras: hr G. Nyholm mot hr K.Berndtsson och hr O. Löwenborg mot hr A. Olson.

Matchen i Göteborg resulterade i vinst för hr G. Nyholm med 3 vinst, 1 förlust och 1 remisparti och hr O. Löwenborg besegrade hr A. Olson med 2 vinst, 1 förlust och 2 remispartier.

Den afgörande matchen mellan hrr G. Nyholm och O. Löwenborg skall påbörjas nästkommande 6 januari.

Stockholms Schackförbunds matcher och turneringar ha för spelåret 1917—18 att uppvisa en tillslutning som aldrig tillförne. I sällskapsmatcherna om det Frænkelska vandringspriset, som f. n. innehas af Schackklubben Kamraterna, deltager utom nämnda klubb, Stockholms Allmänna schackklubb, Stockholms Södra schacksällskap och Sundbybergs schacksällskap. I B-seriens matcher om det Collijnska vandringspriset deltaga utom ofvan nämnda sällskap ytterligare följande fem: Västermalms schackklubb, Schackklubben L. M., Värtans schackklubb, Typografiska Föreningens schackklubb och den förbundet nyanslutna Schackklubben Wasa. I turneringarna deltaga sammanlagt 78 spelare hvilka uppdelats i de olika klasserna som följer:

Mästerskapsklassen: G. Dahl, V. Dahlberg, G. Hult, E. Jacobson, O. Löwenborg, Gust. Nyholm, A. Olson, S. Olson (Schacksällskapet) A. Ahlgren (Allm. schackkl.), B. Eriksson, O. Nilsson (Kamraterna) och B. Malmgren (Sundbybergs Schacksällsk.).

Första klassen, grupp 1: Birg. Johansson, Anders Olson, S. Södermark (Allm. Schackkl.), F. Kjerr, C. Malmsten, G. Thelander (Kamr.),

B. Kolm (Schackkl. L. M.), E. Carlén, H. Wirström (Södra schacksällsk.), E. Malmgren (Sundbybergs Schacksällsk.), F. O. Blomkvist (Västermalms schackkl.) och Hj. Blomén (Postmännens schackkl.).

Första klassen, grupp 2: H. Brünner, G.-S. Nyberg, H. A. Lindberg (Allm. Schackkl.), J. E. Holst, J. Lundborg. O. Modin (Kamr.), R. Svanberg, (Schacksällskapet), H. Zettergren (Södra schacksällsk.), C. Jäder (Sundbybergs Schacksällsk.), Th. Roos (Schackkl. L. M.). K. Andersson (Västerm.) och Siv. Johansson (Värtan).

Andra klassen, grupp 1: N. Delin, H. Häggström (Allm.), H. Nilson, O. Säfkvist (Kamr.), G. Johansson (L. M.), R. K. Eriksson, E. Svanholm (Södra), K. A. Pettersson (Postm.), V. Johansson, N. Östling (Västerm.), F. Pettersson, O. Gustafsson (Värtan), O. Brandt och G. Wiman (Schackkl. Wasa).

Andra klassen, grupp 2: H. Gyller (Schacksällsk.), G. Brickman, S. Tisell (Allm.), P. Kallin (Kamr.), J. E. Berg, J. R. Laudon (Postm.), K. Nylander, E. Staaf (Södra), F. Lindahl, I. Sivert, W. Wahlner (Västerm.), E. Andersson (Värtan), M. Lindberg och H. Schelin (Wasa).

Andra klassen, grupp 3: E. Lindström (Schacksällsk.) Sim. Holm, Curt Johansson (Allm.), E. Stridh (Kamr.), F. G. Westerlund (Postm.), O. Helenius, Alg. Nilsson (Södra), E. Holmberg, A. Pyss, O. Svensson (Västerm.), R. Lindståhl (Värtan), A. Andersson, R. Eriksson (Wasa) och A. Löf (L. M.)

Matcherna taga sin början den 19 nov. och turneringarna den 22 nov.

Stockholms Allmänna Schackklubb har påbörjat en vinterturnering i fyra klasser med tillsamman sextio deltagare.

Den sedvanliga höstmatchen mot Upsala Allmänna schacksällskap spelades den 25 nov. i Upsala. Matchen blef remis i det att hvardera sällskapet vann sex partier. Två partier blefvo remis. Det af bankdirektör O. Aschberg uppsatta vandringspriset stannar därmed t. v. i hufvudstadsklubbens ägo. Spelarnas placering och resultat framgår af nedanstående uppställning.

Stockholms Allmänna Schackklubb.		Upsala Allmäuna Schacksällskap.	
1. E. Jacobson	1	W. Lundell	0
2. B. Malmgren	1	G. Brodd	1
3. S. Olson	0	G. Lagerström	0
4. G. Dahl	½	F. Lundell	½
5. V. Dahlberg	1	M. Wiberg	0
6. V. Wendel	½	P. Wahlmark	½
7. G.-S. Nyberg	0	R. Enström	1
8. H. A. Lindberg	0	B. Österlind	1
9. And. Olson	1	K. Paulson	0
10. S. Södermark	1	Hj. Mandal	0
11. F. Rosengrén	1	K. Strandberg	0
12. S. Holm	0	H. Svensson	1
13. G. Brickman	0	B. Gustafsson	1
14. H. Häggström	0	H. Johansson	1
Summa	7 p.	Summa	7 p.

Göteborgs Schacksällskap, som nu kan se tillbaka på en trettioåttaårig verksamhet, hade 12 nov. sin ordinarie årssammankomst. Därvid förekommo års- och revisionsberättelserna och beviljades styrelsen ansvarsfrihet för förvaltningen.

Sällskapet, som har sina spelsammankomster i Hvita bandets lokal, och hittills sammanträdt hvarje måndag, beslöt nu att sammanträda äfven på torsdagarna, samt att för medlemmarna anordna en större turnering, som inom kort kommer att taga sin början.

Vid därefter företagna val återvaldes till ordf. kassör Martin Andersson, till vice ordf. grosshandl. Rud. Herzog, till sekr. assuranstjänsteman Alg. Ahlberg och till kassaförvaltare ingenjör Fritz Andersson. Till sällskapets representanter i Göteborgs schackförbund utsågos hrr Martin Andersson och Fritz Andersson.

I sammanhang därmed föreslogs och invaldes med acklamation till sällskapets hedersledamot grosshandl. Ludv. Collijn i Stockholm, som i eminent grad gjort sig förtjänt om schackspelets befrämjande och utbredning till alla samhällsklasser och orter i vårt land, och nu senast tagit initiativet till och åstadkommit den stora sammanslutningen, Sveriges schackförbund. Bland förutvarande hedersledamöter märkas Viktor Rydberg, af hvilken sällskapet har i sitt förvar en tacksamhetsskrifvelse med ett intressant uttalande om hans uppskattning av det ädla spelet, frih. Oscar Dickson samt den äfvenledes borgångne danske schackmästaren öfverstelöjtnant S. A. Sörensen.

M. A.

Göteborgs Schackförbund hade lördagen den 24 nov. årsmöte å Coldinuorden under hr J. A. Thorselius' ordförandeskap hvarvid prisutdelning förrättades för det gångna spelårets täflingar.

Af årsberättelsen framgick bl. a., att medlemsantalet f. n. är 450, fördelade på 9 sällskap.

Efter mötet var en enkel kollation anordnad.

Malmö Schackklubb hade den 1:a nov. ord. höstsammanträde. Närvarande voro ett 30-tal medlemmar. Års- och revisionsberättelserna föredrogos och godkändes, och beviljades styrelsen full och tacksam ansvarsfrihet för det gångna arbetsåret. Ett förslag att, då klubben räknar öfver 40 medlemmar öka dess styrelse från 5 till 7 ledamöter antogs enhälligt.

Vidare beslöts, att klubben i likhet med föregående år skulle anordna en vinterturnering för I och II klass gemensamt och en för III klass samt dessutom en fortlöpande handicapturnering. Efter en del andra beslut öfvergick mötet till val af ny styrelse m. m.

Till styrelse valdes: ing. E. Demuth ordf., disp. C. A. Tollin v. ordf., teckningslärare F. Rolff sekr., banktjänsteman E. Lundgren kassör, handl. A. Blomdahl intendent, kont. E. Lövqvist v. intendent samt utan funktion kand. S. Krenzisky.

Suppleanter: juvelerare G. F. Hallengren och stud. C. Runquist.

Till revisorer valdes hrr W. Westerberg och O. Anderberg. Att representera klubben i Skånes schackförbunds styrelse utsågos hrr E. Demuth, S. Krenzisky, F. Rolff, C. A. Tollin samt A. Blomdahl med hrr W. Westerberg, B. Owesson, G. F. Hallengren, C. Runquist och A. E. Sörensen som suppleanter.

Till slut tackade ordf. den afgående sekreteraren ingenjör E. Olson för hans uppoffrande och initiativrika arbete till klubbens bästa, framhållande, såsom varande uteslutande hans förtjänst, klubbens stadiga tillväxt de senare åren och dess nuvarande stora lifaktighet.

Några ord om redigeringen af våra schackspalter.

I Oktobernumret har beretts plats för en liten kritik under ofvanstående rubrik författad af G. Ling. Som i densamma äfven undertecknad blifvit ihågkommen med några beska anmärkningar anhåller jag om plats för nedanstående.

Herr Ling säger: »I nr 13 för i år reproducerar samma tidning (Allt för Alla) en vinststudie af H. Rinck utan källa och årtal. Studien i fråga offentliggjordes i Rigaer Tageblatt år 1912 etc. . . . Den fördomsfrie fabrikanten etc. . . . har tagit sig orådet före att »förbättra» studien genom att etc.»

Härtill svarar jag, att jag *aldrig* har sett studien i Rigaer Tageblatt!

Min källa är Deutsches Wochenschach ur hvilken jag i *oförändrad* form tagit studien ifråga.

Alltså har Deutsches Wochenschach »tagit sig orådet före» att »förbättra» studien.

Jag instämmer med herr Ling i hans: En dylik tilltagsenhet talar för sig själf! Men jag vill med det ofvanstående ha klargjort att adressen är en annan.

Stockholm i november 1917.

Gösta-Sigurd Nyberg.

Ur studiernas och slutspelens rike.

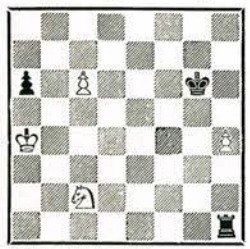
Af *E. Holm.*

VI.

En afledningsidé.

Afledningen och dess olika former äro farliga vapen i händerna på den skicklige praktikern; de äro äfven sedan gamla tider välkända och utnyttjade problem- och studiemotiv. I det följande får läsaren göra bekantskap med ett särskildt slags afledning, som rör sig om huruledes en svart, schackande pjäs afledes från en diagonal, punkt e. d. genom att en hvit pjäs offrande går emellan och framtvingar ett för hvit förmånligt läge. Denna geniala idé kan utföras på många olika sätt, som vi se af nedanstående utmärkta studier af de bekanta bröderna Platoff.

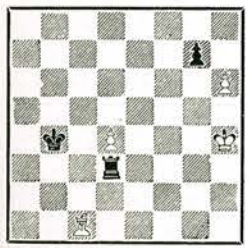
1. *W. & M. Platoff.*
(Stratégie 1907.)

Hvit drar och vinner.

Å diagram 1 utvecklas idén ur en enkel och naturlig ställning. Några andra möjligheter än att gå med c-bonden har hvit ej (1. h5†, T×h5), alltså 1. c7, T×h4† 2. Sd4!! Här se vi det fina afledningsoffret. Om svart nu spelar 2. —, T×d4†, så kan han efter 3. Kb3, Td3† 4. Kc2 ej mer förhindra bondens avancemang. Men spelar han 2. —, Th8, så vinner hvit med 3. Sc6, ty springaren har nu vunnit tempo och hotar såväl 4. Se7† (på 3. —, Tc8) som 4. Sd8 (på 3. —, Kf6!). Efter 4. Sd8, Th4† undkommer kungen relativt lätt tornschackarna: 5. Kb3!, Th3† 6. Kc2, Th2† 7. Kd3, Th3† 8. Kd4, Th4† 9. Kd5, Th5† 10. Kd6, Th1 11. c8D, Td1† 12. Kc7, Tc1† 13. Sc6 o. s. v.

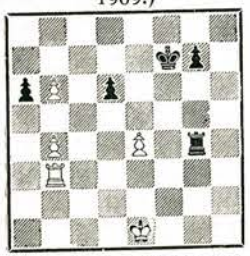
2. *W. & M. Platoff.*
(Deuts. Schachztg 1907).

Hvit drar och vinner.

En liknande kombination med löpare i st. f. springare se vi å diagram 2. Hvit kan ej spela 1. h7? på grund af 1. —, Td1 eller 1. —, T×d4†. Men efter 1. h×g7, T×d4† kan nu följa 2. Lf4!! och på 2. —, T×f4† 3. Kg3, Tf1 4. Kg2 o. s. v. På 2. —, Td8 vinner hvit med 3. Ld6†!, Kc3 4. Lf8, Td1! 5. Ld6!, Td4† 6. Kg3, Td3† 7. Kf4, Td4† 8. Kf5. Td5† 9. Le5† o. s. v. Om den svarte

3. *W. & M. Platoff.*
(Deutsche Schachztg 1909.)

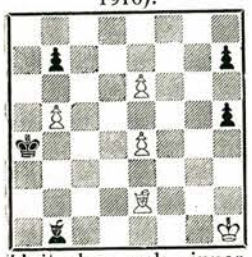
Hvit drar och vinner.

4. *W. & M. Platoff.*
(Schachmatnoje Obosrenije 1909).

Hvit drar och vinner.

5. *W. & M. Platoff.*
(Deutsche Schachztg 1910).

Hvit drar och vinner.

6. *W. & M. Platoff.*
(Rigaer Tageblatt 1910.)

Hvit drar och vinner.

kungen i 3:e draget gått på hvit ruta, så hade hvit kung gått till e4 eller e2. Många trefliga vändningar!

I tornstudien å diagram 3 måste hvit först ge en schack för att drifva kungen till ett ogynnsamt fält: 1. Tf3† och på 1. —, Ke6 (e7) 2. b7, T×e4† 3. Te3!!, T×e3† 4. Kd2 och vinner. Om svart spelat 1. —, Kg6, så hade hvit med 2. Tg3!! afledt tornet från 4:e fältraden och lätt vunnit med 3. b7. På 1. —, Kg8 följer 2. Te3, Tg5 3. e5 o. s. v., eller 2. —, Tg1† 3. Kd2, Tb1 4. e5!, d5! 5. Kc2, T×b4 6. Tb3 och hvit vinner.

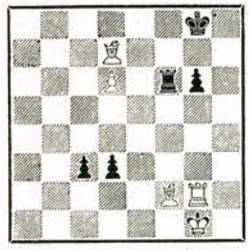
Diagram 4 visar oss afledningen af en löpare. Hvit kan naturligtvis inte spela 1. f7? tillfölje L×e5† och Ld6, men med 1. Se2†! uppnår han sitt mål. Svart spelar bäst 1. —, Kd2, ty på 1. —, Kd1 el. c2 vinner hvit strax med Sc3† el. d4† jämte f×g7. Efter 1. —, Kd2 följer 2. f7, L×e5† 3. Sc3!! och svart kan ej hejda bonden, ty på 3. —, Ld6 vinnes löparen genom 4. Se4†, och på 3. —, L×c3† 4. Ka2 är löparen afledd från diagonalen d6—f8 och bonden går i dam.

En enkel afledning med löpare mot löpare se vi å diagram 5. Efter 1. c7 (1. Lf3 str. på La2 o. s. v.) L×e4† 2. Lf3!! är den svarte löparen ur spelet efter 2. —, L×f3† 3. Kg1, och på 2. —, Lg6 vinner hvit lätt med 3. Lc6!, b×c6 4. b6 o. s. v.

Å följande diagram se vi huru idén utvecklas vidare.

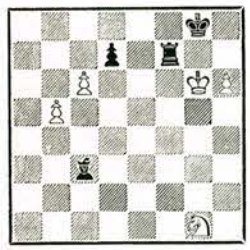
Det fina afledningsoffret måste dubbleras å diagram 6 för att kunna betvinga de svarta stridskrafterna. Hvit drar 1. Td3†! (ej 1. c7? Tc4 2. Td3†, Kb4 och hvit kan ej vinna) och på 1. —, Ka4 2. c7, Tc4 3. Td4!!, T×d4† 4. Sd3!!, T×d3† (Tc4 5. Sb2† o. s. v.) 5. Kc2 och bonden kan ej förhindras att gå i dam. På 1. —, Kb2 forcerar hvit vinsten genom 2. c7, Tc4 3. Td2†, K~4, Tc2 o. s. v.

7. *W. & M. Platoff.*
(Schachmatnoje Obosrenijes turn. 1910.)

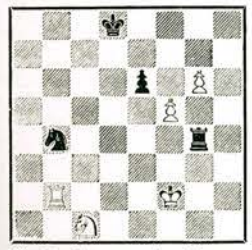
Hvit drar och vinner.

8. *W. & M. Platoff.*
(Sammlung d. E. 1914.)

Hvit drar och vinner.

9. *A. Troitzky.*
(Novoje Vremja 1896.)

Hvit drar och vinner.

Ä diagram 7 afgöra ej mindre än tre offer. Svart hotar att avancera med sina långt framskjutna bönder, hvarför hvit måste inleda ett raskt anfall. 1. Le6†! hotar d7 och framtvingar 1. —, T×e6. Det följer nu 2. d7, Td6 3. T×g6†!!, T×g6† 4. Lg3!! Härpå måste svart spela 4. —, T×g3† 5. Kf2, c2 och hvit vinner så med 6. d8D†, Kh7 7. Dh4†, eller 6. —, Kg7 7. Dc7† och 8. K×g3 o. s. v.

Detta är verkligen elegant så det förslår. Följande studie visar oss en utarbetning med mera finess och djup.

I studien å diagram 8 måste först tornet afledas från sin första fältrad, emedan annars c7 kunde besvaras med Tf8 och La5 o. s. v. Hvit spelar alltså 1. h7†!, T×h7 2. c7. Svart nödgas nu schacka för att försöka få remis: 2. —, Tg7† 3. Kh5! — Kungen får ej beträda f-linjen tillfölje Tf7† och Tf8 o. s. v., ej heller någon svart ruta, emedan då de svarta pjäsernas öfvermakt kan göra sig gällande t. ex. 3. Kh6?, Ld2† och Tg5† o. s. v. — Svart fortsätter schackandet: 3. —, Th7† 4. Kg4 (4. Kg5, Tg7† 5. Kh4?, Le1† o. s. v.) 4. —, Tg7† 5. Kh3, Th7† 6. Kg2 (Kh2?, Le5†) 6. —, Tg7† 7. Kh1, Th7† 8. Sh3!! Nu kan hvit andas ut! 8. —, T×h3† 9. Kg2, Tg3†! (Th2† 10. Kg3) 10. Kh2!, Le5 11. c8D†, Kg7 12. D×d7†. K~ 13. Kh1 och vinner. Denna sällsynt fina studie är tillägnad världsmästaren.

Andra författare ha äfven komponerat studier öfver detta tema, dock ej på ett så framstående sätt, eller med så skiftande variationer som bröderna Platoff. Detta är väl anledningen till att uppfinningen af idén allmänt tillräknats dem. Att så ej är fallet visar följande studie af A. Troitzky.

Lösningen af denna studie är 1. T×b4, T×b4 2. Sd3, Tb5! 3. g7, T×f5† 4. Sf4!! Här ha vi åter det geniala afledningoffret. Det följer 4. —, T×f4† (Tg5 5. Se6†) 5. Kg3 och hvit vinner. På 2. —, Tg4 vinner 3. Se5 o. s. v., på 2. —, e×f5 3. S×b4, Ke7 4. Sd5† o. s. v. och på 2. —, Tb7! 3. f6, Ke8 4. Se5~ 5. Ke3 o. s. v. På 1. —, Tg5 får hvit en lätt teoretisk vinst efter 2. Sd3, T×f5† 3. Tf4, Tg5 4. Se5, Ke7 5. Tg4, Tf5† 6. Kg3, Tf8 7. g7, Tg8 8. Tg6 o. s. v.

Denna fina studie finnes äfven i Tattersalls 1000 End-Games (1910) som n:r 472,

men utan källa och årtal, samt med den viktiga afledningsvarianten förbisedd. — Herr Troitzky skrifver om sitt verk: »Denna studie publicerades af mig i tidningen Novoje Vremja som n:r 7161 d. 5 febr. 1896. Den innehåller min egen idé, hvilken felaktigt tillskrifvits bröderna Platoff, då de däremot började komponera omkring 1903. Prioritetsrätten tillhör *mig*.»

Herr Troitzky har naturligtvis fullt rätt i detta sitt påstående, och det är glädjande att denna sak blifvit klart fastställd en gång för alla. Anledningen till att herr T. ej förut meddelat detta är, att han fått hela sitt samlade studiematerial förstördt genom en eldsvåda 1909, och först på senare år haft tillfälle att samla en del af sina äldre studier.

Om också uppfinningen af idén ej mera kan räknas bröderna Platoff till godo, så är dock schackvärlden dem tacksam för att de så kärleksfullt ägnat sina krafter åt utvecklingen och fördjupandet af denna grandiosa idé.

E. H.

Slutspels- och studienytt.

Lösningsturneringen har fortfarande att glädja sig åt stort intresse från våra lösares sida. Här de enskilda resultaten:

	Poäng	39	40	41	42	43	44	45	S:ma poäng
F. Hansson, Malmö	8	1	1	1	1	1	1	1	15
Einar Löfquist, Malmö	7	2	1	1	1	1	1	1	15
E. Andersson, Malmö	7	2	1	1	1	1	1	1	15
G. Linse, Lund	7	1	1	1	1	1	1	1	14
J. Rasowsky, Ung.-Ostra	7	1	1	1	1	1	1	1	14
S. Carlsson, Wisborgssiätt	6	2	1	1	1	1	1	1	14
S. Krenzisky, Malmö	6	2	1	1	1	1	1	1	14
E. Eriksén, Upsala	7	1	1	1	0	1	1	1	13
G. Lagerström, Upsala	7	1	1	1	0	1	1	1	13
A. Lundkvist, Eskilstuna	7	1	1	1	0	1	1	1	13
O. Ackermann, Breslau	6	1	1	1	1	1	1	1	13
S. Almgren, Enköping	6	1	1	1	1	1	1	1	13
E. Barea, Sarpsborg	6	1	1	1	1	1	1	1	13
N. Friberg, Visby	6	1	1	1	1	1	1	1	13
A. Jonsson, Blombacka	6	2	1	1	0	1	1	1	13
P. A. Larsen, Rönne	6	1	1	1	1	1	1	1	13
F. Florin, Käflinge	7	0	1	1	0	1	1	1	12
E. Bergkvist, Eskilstuna	6	1	1	1	0	1	1	1	12
G. Brodd, Upsala	6	1	1	1	0	1	1	1	12
H. Fahlander, Östersund	6	1	1	1	0	1	1	1	12
H. A. Lindberg, Stockholm	6	1	1	1	0	1	1	1	12
Fr. Lindgren, Stockholm	6	1	1	1	0	1	1	1	12
P. Wahlmark, Upsala	6	1	1	1	0	1	1	1	12
J. A. Linde, Stockholm	6	1	1	1	0	0	1	1	11
W. Lundell, Upsala	6	0	1	1	0	1	1	1	11
T. Lundström, Käflinge	6	0	1	1	0	1	1	1	11
M. Lewander, Umeå	3	1	1	1	1	1	1	1	10
V. Engman, Växiö	6	0	1	0	0	0	1	1	9

Med originalstudierna i detta häfte afsluta vi vår lösningsturnering och hoppas att lösarna nu ta duktiga tag och uppvisa en vacker slutspurt. Lösningar af *studierna n:o 58—70* skola senast den 1 februari 1918 insändas till *E. Holm, Ystad.*

Lösningsturneringar öfver studier ha anordnats af »Skånetidningen Dagen» och danska »Politiken» och visat, att intresset för denna genre är i ständigt stigande i Norden. Till den senare tidningen inkommo nära *500* lösningar.

I **Bonniers Månadshäften** har öppnats en välredigerad och trefligt uppställd schackafdelning, som rekommenderas åt alla studievänner på grund af sitt välbetänkta gynnande af studier och slutspel.

I **Chess Amateurs** turnering har dom fallit. 1:a pris tillföll H. Rinck, Barcelona, 2:a A. Mouterde, S:t Romain, 3:e A. Troitzky, Minsk, 4:e E. Holm, Ystad, 5:e H. Rinck och 1:a hedersomn. H. Rinck. Se stud. 71—76.

Rice-studieturneringen har utmynnat i ett klart fiasko. Enligt »Casopis Cesk. Sachistu» äro de flesta pristagarna felaktiga. Vi afstå ifrån offentliggörandet af dessa prisstudier.

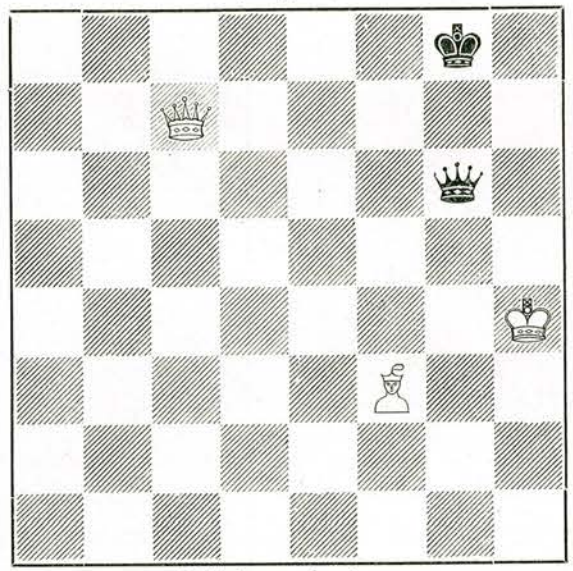
Till **L'Eco degli Schacchis** studieturnering inkommo 22 sändningar. — Vi rekommendera denna intressanta och omväxlande tidskrift, som utgifves af Chev. N. Davi de Cordova i Palermo en gång i månaden. Bland medarbetarna märkas flera af de mest bemärkta och representativa namnen i schackvärlden. Då tidskriften därtill är billig — 8 francs pr år — och utkommer på franska, engelska och italienska språken, kan den sägas lämna god behållning åt sina abonnenter. Adress: *Rue Colluzio 49, Palermo.*

Alla bidrag, lösningar och öfriga meddelanden till studieafdelningen sändas till *E. Holm, Ystad.*

Slutspel och studier

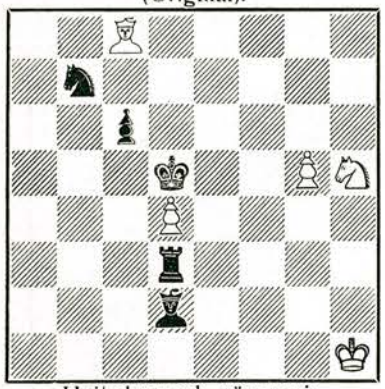
i original och reproduktion.

58. *A. Troitzky,* Minsk.
(Original).

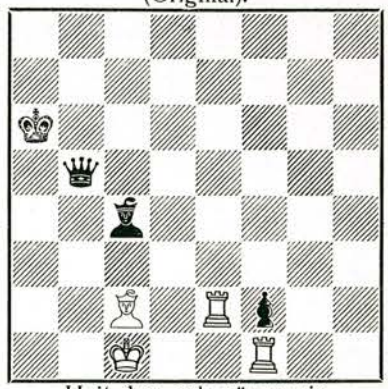
Hvit drar och vinner.

59. *A. E. Strömberg,* Trollhättan.
(Original).

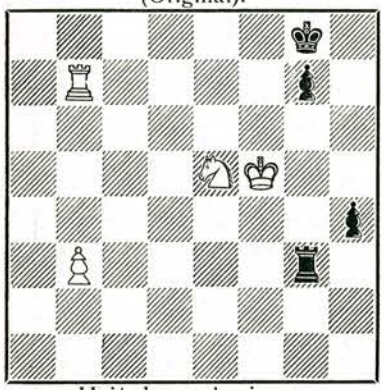
Hvit drar och gör remis.

60. *Hjalmar Söderberg,* Sthlm.
(Original).

Hvit drar och gör remis.

61. *P. Wahlmark,* Upsala.
(Original).

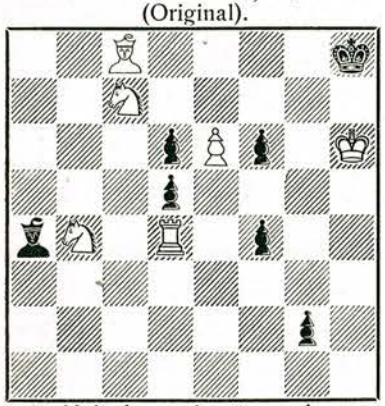
Hvit drar och vinner.

62. *Th. C. Henriksen,* Fredriksstad.
(Original).

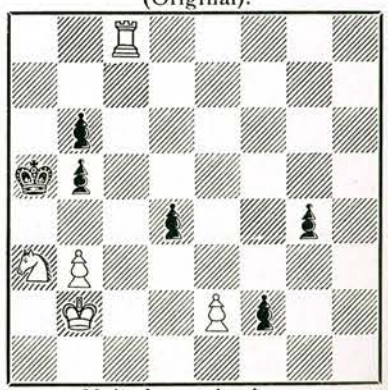
Hvit drar och vinner.

63. *P. A. Larsen,* Rönne.
(Original).

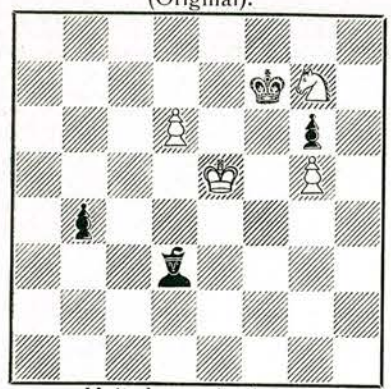
Hvit drar och gör remis.

64. *Max Karstedt,* Cottbus.
(Original).

Hvit drar och vinner.

65. Dr *M. Lewitt,* Berlin.
(Original).

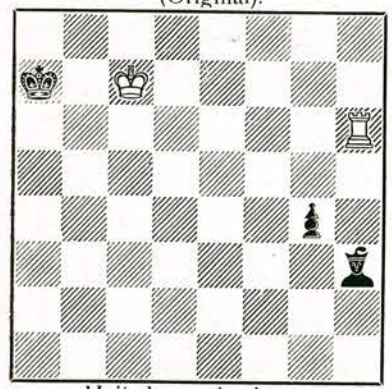
Hvit drar och vinner.

66. Dr *M. Lewitt.*
(Original).

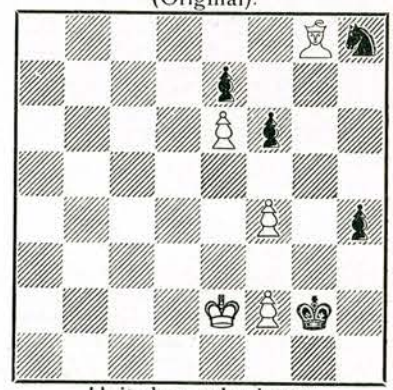
Hvit drar och vinner.

67. *Frz Sackmann,* Berlin-Grunewald.
(Original).

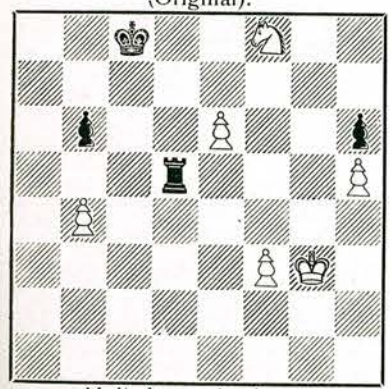
Hvit drar och vinner.

68. *A. Troitzky.*
(Original).

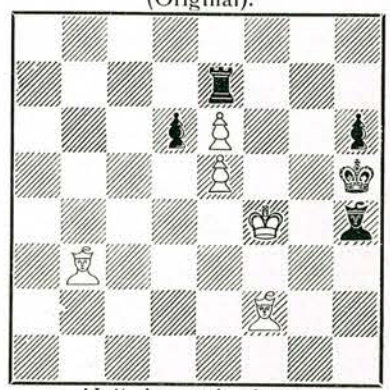
Hvit drar och vinner.

69. *A. Troitzky.*
(Original).

Hvit drar och vinner.

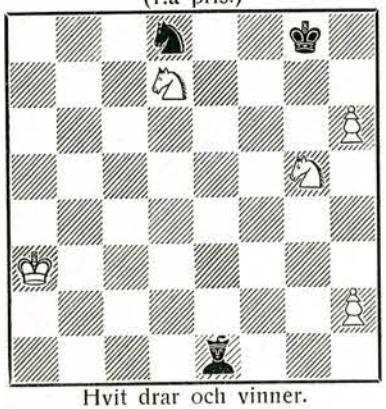
70. *A. Troitzky.*
(Original).

Hvit drar och vinner.

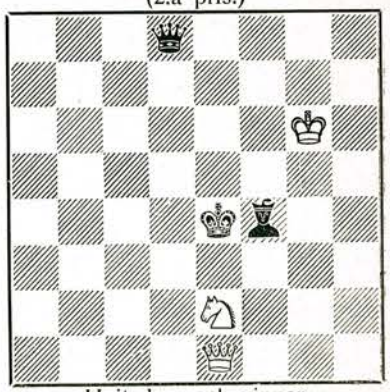
6 studier från "Chess Amateurs" turnering 1916—1917.

71. *H. Rinck,* Barcelona.
(1:a pris.)

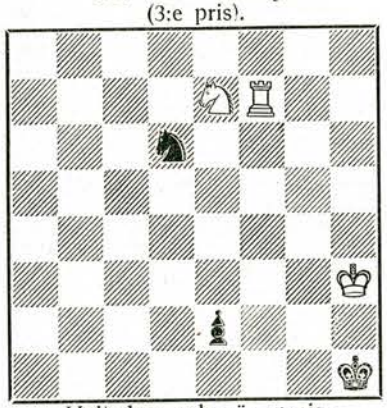
Hvit drar och vinner.

72. *A. Mouterde,* St. Romain.
(2:a pris.)

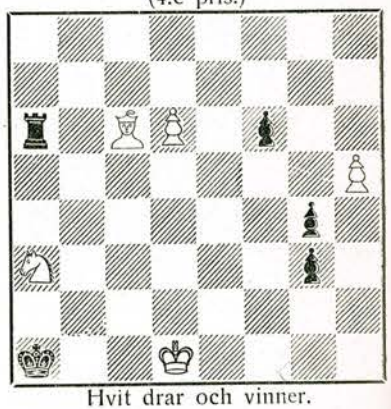
Hvit drar och vinner.

73. *A. Troitzky.*
(3:e pris).

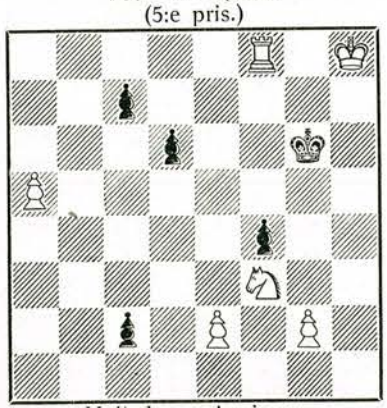
Hvit drar och gör remis.

74. *E. Holm,* Ystad.
(4:e pris.)

Hvit drar och vinner.

75. *H. Rinck.*
(5:e pris.)

Hvit drar och vinner.

76. *H. Rinck.*
(1:a hedersomnämnaude).

Hvit drar och vinner.

Lösningar

till studierna 39—57 i april—maj-häftet 1917.

39. (Troitzky.) 1. f7†, Kf8! 2. S×f4, e1D 3. Th7!!, Dh1† 4. Kg4, D ×h7 a, b.

a) 5. Se6†! S×e6 och hvit är patt.

b) 5. —, Ke7 6. f8D†, K×e6 7. Dh6†! D×h6 patt.

På 3. —, Df1† följer 4. Kg4, Da6 5. Kh5!, Da5†! 6. Kh6, Dd2 7. Kh5 o. s. v. remis.

På 4. —, Df3† följer 5. Kh4!, Dh1† o. s. v. remis.

1. S×f4 strandar på e1D 2. f7†, Kf8 3. Th8†, K×f7 4. Th7†, Kf6 5. T×c7, Dh1† 6. Kg4, Df3† 7. Kh3, e3 och svart vinner.

Studiens idé är de dubbla pattmöjligheterna efter 5. Se6†. Förut har Troitzky bearbetat denna idé i n:r 51 på ett utmärkt sätt. I n:r 39 kan idèn tyvärr kringgås med 5. —, K×f7 6. Sg5†, Kg7 7. S×h7, Se6!! *och svart vinner.* Vi hoppas på korrektur.

40. (Brodd.) 1. Sf7, K×d7 2. S×e5†, Ke7 3. S×f3 a, b.

a) 3. —, h3! 4. Kg8! (Kg7 förlorar!) h2 5. h8D, g1D† (eller 5. —, h1D 6. De5† o. s. v.) 6. S×g1, h×g1D 7. Dg7† remis.

b) 3. —, Kf7 4. Sg1 remis.

41. (Ling.) 1. d6, b3! 2. Le4†, Kh6 3. Sg7!!, b×a2 4. Sf5†, K~ 5. Sd4†, ~ 6. Sc2 och vinner.

Innehåller en vacker fälla. Om hvit låter förleda sig till 2. a×b 3? följer 2. —, c2! 3. Le4†, Kh6 4. L×c2 och svart är patt!

(Mycket tilltalande. Den lilla fällan är väl dold och kringgås på ett djärft och vackert sätt. Frans Hansson.) (Svarts förhoppningar grusas på ett finurligt sätt. Lyckad. Fr. Lindgren.) (Die Aufgabe ist recht fein angelegt, wenn auch der erste Zug natürlich gegeben ist, was aber bei Studien dieser Art zumeist unvermeidlich ist; bezw. von anderen Gesichtspunkten betrachtet werden muss, als bei der direkten Mattaufgabe. O. Ackermann.)

42. (Strömberg.) 1. Le4†, K×e4 2. T×h4†, Kd5 3. Td4†!, K×d4 4. L×g3, g1D 5. Lf2†, D×f2 och hvit är patt.

1. Lb8? str. på g1D 2. Td6†, Kc4 och 1. T×h4? på g1D 2. K×a2, K ×d6 och svart vinner. Många lösare ha stupat på 1. Le6†?, Kc6 2. Ld7†, K×d7 3. Lc5 hvarpå svart vinner med 3. —, Le7!, eller på 1. Le4†, K×e4 2. Lc5?, hvilket äfven vederlägges af 2. —, Le7!

Förförelserna utgöra ett bra plus till den rätt så vanliga pattkombinationen.

(I denna studie är det betydligt svårare att vederlägga skenlösningarna än att finna den riktiga. Frans Hansson.)

43. (Wigforss.) 1. Sd2, T×d2 2. Ld5†, T×d5 3. S×b6, K×b6 (T× d7 4. a8D†, K×b6 5. Dc6† o. s. v.) 4. a8D, Ted4 5. Da6†, Kc7 6. Dc6† och vinner. Efter 3. —, K×a7 vinner hvit lätt med 4. S×d5.

Det duger ej att spela 3. Sc7?, hvilket strandar på T×d7 4. a8D†, K ×c7 och svart får remis. Hvit kan ej heller spela 2. S×b6?, ty svart har då remis efter 2. —, K×a7 3. L el. Sd5, Te6! 1. Sd4? str. på Te×d4 1. S×b6? och 1. Sc7? på K×a7 t. ex. 2. Sd2, T×d2 3. Sd5, Te6 eller 3. Ld5, Te2 och svart har minst remis.

Idén bra, ställningen dock tung och pjäsrik.

(Vällyckad och ej just alldaglig. Frans Hansson.) (En opgave av anseelige dimensioner. E. Barca.)

44. (Rinck.) 1. Shf4†, Kd4 2. Sh4!!, D×h4 (Dh8) 3. Le5†, K×e5 (Ke3 4. Sg2† o. s. v.) 4. Sg6† och vinner damen. På 2. —, Df8 (f6, h7) följer 3. Sf5† och svart måste offra damen, och på 2. —, Kc3 följer 3. La5†, Kd4 4. Sf5† och hvit vinner.

1. Sh4? str. på Ke6! 2. Sf4, Kf7 o. s. v. 1. g5? str. på Dh8 2. Shf4†, Kd4 3. Sh4, Ke3 o. s. v. 1. Sgf4†? str. på Kd4 2. Sf2, Ke3 o. s. v.

Poängen i denna rätt vanliga damvinst — 2. Sh4!! — är fin.

(Effektfull, om än ej svår. Frans Hansson.)

45. (Kubbel.) 1. Tb8, Dh7! (D×b8 2. Lg3† o. s. v.; Dg7 2. Lc3† o. s. v.; Df7 2. Tf8 o. s. v.) 2. Th8. Df7 (Dd7 3. Td8!, D×d8 4. Lg3†, Kf6 5. Lh4 och vinner damen.) 3. Tf8!, D×f8 4. Lc3†, Kd6 5. Lb4† och vinner damen.

1. Td1 str. på Kf6! 2. Lc3†, e5! och 1. Tb5† på Kd6 2. Lb4†, Kc6 3. Tc5†, Kb6 o. s. v.

Vackra, analoga manövrer.

(En vacker damfångst, dock lika lättfunnen som vacker. Frans Hansson.) (Let, men meget fornoielig. E. Barca.) (Eine leichte und in der Idee auch nicht originelle Aufgabe, die aber durch die Doppelsetzung des Damenfanges angenehm unterhält. O. Ackermann.)

46. (Kubbel.) 1. e7! a, b, c.

a) 1. —, K×e7 2. Ke5, h2 3. Ld5, h1D 4. L×h1, S×h1 5. Kf5, Kf7 6. Kg4, Sf2† (det hotade Kf3) 7. Kh5, Kg7. Hvit är patt.

b) 1. Se2 2. Ke6, Sf4† 3. Kf5, Sh5† 4. Ke6 och svart måste hålla remis genom evig schack, ty det hotade Lf7†.

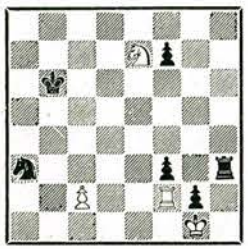
c) 1. —, Kd7 2. Le6†, K×e7 3. L×h3, remis.

Mycket nätt!

47. (Troitzky.) 1. Le6†!, Kh8 (Kf8 2. Ld6† o. s. v.) 2. Le5†, Kh7 3. L×g3, T×g3 4. K×f2 och tornet är förloradt. På 3. —, K×h6 vinner hvit med 4. L×f2, Kh5 5. Ke2 och på 3. —, Te3 följer 4. Lf5†, Kh8 5. L×f2, Tf3 6. Lc2 o. s. v.

På 1. Lh3? får svart remis genom Te3! 2. L×g3, T×g3 3. Le6†, Kh8 4. K×f2, Tg6! Äfven på 1. L×g3 följer T×g3 2. K×f2, Tg6! och hvit kan ej vinna.

Novoje Vremja 1896.

Hvit drar och gör remis.

Denna idé tillhör herr Troitzky, som först bearbetat den i vidstående studie från år 1896. Lösningen är 1. T×f3, T×f3 2. K×g2 o. s. v.

En fin utveckling från denna studie till det modärna tornkorset med 14 fält.

48. (Troitzky.) 1. Le3, Lb6 2. L×b6, c×b6 3. a4!, h4 (bäst, på Kh2 följer Kf2 o. s. v.) 4. b4, f4 5. b5, h3 6. a5, f3 7. a×b6, a×b6 8. a7, h2 9. a8T! (a8D el. L patt; a8S, f2 och hvit kan ej upphäfva pattställningen.) 9. —, f2 10. Ta5! och vinner.

En nätt bit i denna genre.

49. (Troitzky.) 1. Sf5† a, b.

a) 1. —, Kc4! 2. S×e5†, K×b4 3. S×g6, Kb3 4. Sd4†, K×b2 5. Sf3 och vinner.

b) 1. —, Ke4 2. Se7, Tg3 (Tg5 3. Sc5†, Kd4 4. Se6†, Kc4 5. S×g5 o. s. v.; Tg7 (h6, d6) 3. Sc5†, Kd4 4. Sf5† o. s. v.) 3. Sc5†, Kd4 4. Sf5†, Kc4 5. S×g3, f×g3 6. K×g3, K×b4 7. Sd3† och vinner.

Rent tornkors med öfvergång till slutspelet K+2S mot K+B.

50. (Troitzky.) *1. Tc5†!, Kb6* (Ka4 2. L×c6†; Kb4 2. T×c6, Kb5 3. Tb8 o. s. v.) *2. T×c6†*, (ej 2. f6?, Ke8? eller L×c6? tillfölje Kc5! och svart vinner) *2. —, Ka7* (Ka5 3. Tc5†, Kb6 4. Tc6† o. s. v.) *3. f6!* (ej Tc7†? för S×c7 4. Le4, Sd5! och svart vinner) *3. —, S×f6* (ej b1D? för 4. f7, Db8† 5. Ke7 6. De5†, Kd8 o. s. v.) *4. Tc7†!, K×a8 5. Tc4* (ej 5. Tc8†? för Kb7 6. Tc7† (6. Tc4, Sd5! 7. Tc5, Sc3! 8. Tc7†, Ka6 9. Tc6†, Ka5 10. Tc8, b1D 11. Ta8†, Kb4 12. Tb8†, Sb5 och svart vinner.) Ka6 7. Tc6†, Ka5 8. Tc8 (Tc5†, Ka4 9. Tc8, Sd5 o. s. v.) Sd5! 9. Ta8†, Kb4 10. Tb8†, Kc3 11. Tc8†, Kb3 o. s. v.) *5. —, b1D* (b1T 6. T×f4, Tb6 7. Tf1 o. s. v.) *6. Ta4†, K~ 7. Tb4†, T×b4* patt; eller *5. —, Sd5 6. Tc5, b1D* (b1T 7. T×d5, Kb7 8. Tf5, Tf1 9. Kd7 o. s. v.) *7. Ta5†, K~ 8. Tb5† D×b5* och hvit är återigen patt!

1. f6? str. på b1D 2. f7 [K×e8, Db8† 3. Kd7!, Da7† 4. Kd6 (Ke6, De3† 5. Kf5!, Dd3† 6. Te4, f3 o. s. v.) D×a8 och vinner, eller 2. Tc5†, Kb4 3. f7, K×c5 4. f8D† (f×e8D, Db8† 5. ~, D×e8† 6. K×e8, f3 o. s. v.) Sd6 och vinner] 2. —, Db8† 3. K ~, Dd6† 4. K×e8, De6† 5. Kd8!, D×f7 och vinner.

1. Ke8? str. på b1D 2. Tc5†, Kb4! 3. Te5, Da1 4. Te4†, Kc5 5. Lb7, Db1 o. s. v.

1. L×c6? str. på b1D 2. Tc5†!, Ka6! 3, L×e8, Db6† 4. Tc7, f3 5. Lf7, f2 6. Lc4†, Ka5 7. Kd7, Df6 och vinner.

1. Ta4†? str. på K×a4 2. L×c6†, Kb3 3. Le4, Sd6 och vinner.

Ett mycket framstående verk af den ryske mästaren!

(Svårare än 39, kanske också vackrare. H. Fahlander.)

51. (Holm.) 1. a7, Ld5† 2. Kh2, La8! 3. Tb3 a, b.

a) 3. —, a1D T 4. Ta3†, D×a3 patt.

b) 3. —, Ka4 4. Tb6, Ka5 (Sf4 5. Ta6†, Kb3 6. Tb6†, Kc2 7. Ta6 remis) 5. Tb3 o. s. v. remis.

(Prægtig! E. Barca.) (Ein reizendes, feines Stück! O. Ackermann.)

52. (Rinck.) 1. Dh7†, Ka6! (Kb8 2. Dc7‡; Kb6 2. Dc7†, Kb5 3. Dc5†, Ka6 4. Dc6† o. s. v.) 2. Dd3† (ej 2. Db1? för Ta5 och ej 2. Dc7? för Tb4 remis) Ka7 (Kb7 3. Db5† o. s. v.; Kb6 3. Db3†, Ka5 4. Dc3† o. s. v.; Ka5 3. Dc3† Tb4 4. Da3†, Ta4 5. Dc5† o. s. v.) 3. Db5! (ej 3. Kc7? för Tb8 4. De3†, Ka8 5. Df3†, Ka7 remis) a, b, c, d, e, f.

a) 3. —, Tf4 4. Da5† (på Dc5†? för Ka6! till remis) Kb7! 5. Dd5†, Kb8 (Ka7 6. Kc7!) 6. De5! och vinner t. ex. Taa4 7. Kc6†, Ka8 8. De8†, Ka7 9. Dd7† o. s. v., eller Tf8 7. Kc6†, Ka7 8. Dc7† o. s. v.

b) 3. —, Th4 4. Da5†, Kb7 5. Dd5†, Ka7 6. Df7†, Ka6 7. Da2†, Kb7 8. Dg2†, Kb8 9. Dg3! och vinner.

c) 3. —, Ta1, (2, 3.) 4. Dc5†, Kb7 5. Dc6†, Ka7 6. Kc7!, Tb8 7. Dc5†, Ka8 8. Dd5† och vinner.

d) 3. —, Te4 4. Da5†, Kb7 5. Dd5† och vinner.

e) 3. —, Ta6† 4. Kc7 o. s. v.

f) 3. —, Tg4 4. Dd7† o. s. v.

1. Dg1? strandar på Ka6 2. Df1†, Ka5 3. De1†, Kb5 4. De5†, Kc4 remis.

Ett par små dubbelspel förmå ej skymma bort de stora förtjänsterna hos denna fint uttänkta och genomförda studie som är de öfriga vida öfverlägsen. (Mycket djuptänkt och vidtberäknad. Frans Hansson.) (Innehållsrik och svår. Det lönar mödan att fördjupa sig i analyser af ställningen. Fr. Lindgren.)

53. (Rinck.) 1. Th7†!, Kg8 2. The7 (ej 2. Thc7 för De8† 3. Kf2, Df8† 4. Kg2, Kh8 5. Th7†, Kg8 6. Th~, Kh8 remis) 2. —, Kh8! 3. Tbc7 (ej 3. Tbd7? för Dg8 4. Kf3, Db3† 5. Te3, Dg8 o. s. v., och ej 3. Ta7? för Dg8 4. Kf2, Df8† 5. Kg2, Dg7† o. s. v. remis) a, b.

a) 3. —, Kg8 4. Tca7 (d7) (ej 4. Ted7? för De8†, Kf2 5. Df8†, och ej 4. Ke1? för Kh8 5. Ta7, Dg8 6. Kf2, Df8 7. Kg1, Dg7† remis) 4. —, Kh8 5. Tf7, De8† (Dg8 6. Kf2) 6. Kf2!, Kg8 7. Tg7†, Kf8! 8. Th7 och vinner t. ex. Kg8 9. Tag7†, Kf8 10. Th8† o. s. v.

b) 3. —, Dg8 4. Kf1!, Df8† 5. Tf7, Dg8 6. Kf2, (Tc~), Df1 7. Th7† och vinner.

1. Tf7? str. på Dd6!; 1. Te7? på Dg8 2. Kf2, Da2† o. s. v.; 1. Td7? på

De8† 2. Kf1, Df8† 3. Kg2, Dg7† och 1. Ke1? på Dg8 2. Kf1, Df8† 3. Tf7, Dd6 eller 3. Kg2, Dg7† och svart får remis.

Sinnrika tornmanövrer!

54. (Rinck.) 1. Te6†, Kb5! 2. Te5†, Ka4! 3. Te4†, Ka3 (Kb5 4. Th5† o. s. v.) 4. Kc4†!, Ka4 (Ka2 5. Te2† o. s. v.) 5. Kd5†, Kb5 6. Tb3†, Ka5 7. Ta3† och vinner.

Ett verk i lätt stil! (Fyndig! Damen gör dock en slät figur. Frans Hansson.)

55. (Mouterde.) 1. Ta3†, Kg2! 2. Td2†, Kf1 3. Ta1!, Ke1 4. Th2, Df6 5. Kc2, D×a1 6. Th1† och vinner. På 3. —, Df6 följer 4. Kb1 o. s. v.

Detsamma som om n:r 54 kan man också säga om denna och efterföljande studier.

56. (Salkind.) 1. Db3†, Kc1 2. Dc3†, Kd1 3. Dd3†! (ej 3. Kb3??, ty då följer Th3! 4. D×h3, Te3†! 5. D×e3 patt!) Kc1 4. Kb3, Th2! 5. Dc3†, Kd1 6. Da1†, Kd2 7. Db2† och vinner tornet.

57. (Mouterde.) 1. Dd4! a, b, c, d.

a) 1. —, Th7 2. Df6†, Ke8 3. Dg6†, Tf7 4. Dg8† och vinner.

b) 1. —, Tf8 (Tg8 2. Dd5! o. s. v.) 2. Db6†, Ke8 3. Ke6 och vinner.

c) 1. —, Th6† 2. Kc5†, Kc8 (Ke7 3. Dg7†; Ke8 3. De4† o. s. v.) 3. Dg4† o. s. v.

d) 1. —, Th3 (Th2 2. Kc6 o. s. v.; Th5 2. Db6† o. s. v.) 2. Df6†, Kc8 3. Df5† o. s. v.

Riktiga lösningar ha insändts af Joh. Allander, Eskilstuna (39—49, 51), H. Fahlander, Östersund (46—57), A. Lundkvist, Eskilstuna (46—57), F. Hansson, Malmö (46—49, 51—57), A. Jonsson, Blombacka (46—48, 51—57), J. A. Linde, Stockholm (47—49, 52—57), E. Barca, Sarpsborg (46, 47, 49, 51, 52, 54—57), Fr. Lindgren, Stockholm (54—57), N. Friberg, Visby (46—48), V. Engman Växjö, (47) och O. Ackermann, Breslau (51).

Studieafdelningens breflåda.

F. Sackmann, Berlin—Gr. Diese Bauernumwandlung finden Sie auch in 48 und (teilweise) in 76. In der erwähnten Studie ist die Stellung nach 3. d×e8S, K×h5 remis, da der Bauer nicht auf h5 fest gehalten werden kann. Ihre Korrektur stand im Esk.-Kurir d. $^{27}/_{10}$ d. J. Besten Dank für die jüngste Sendung, die wir bei Gelegenheit gern verwenden.

A. E. Strömberg, Trollhättan. Den senaste ställningen accepteras. Tack och hälsning!

Stadgar för Sveriges Schackförbund.

(Antagna å kongress i Stockholm den 2 sept. 1917).

§ 1. Sveriges Schackförbund är en sammanslutning af schackförbund och schacksällskap i Sverige samt af enskilda svenska schackspelare inom eller utom Sverige.

§ 2. Förbundets ändamål är att främja utöfvandet af schackspelet.

§ 3. Förbundets angelägenheter vårdas af en styrelse, bestående af ordförande, vice ordförande, skattmästare och sekreterare samt två ledamöter och tre suppleanter. Ordf., sekr. och skattm. skola vara bosatta i Stockholm. Ordföranden leder öfverläggningarne vid förbundets kongresser och vid styrelsens sammanträden. Vid förfall för ordföranden inträder v. ordföranden. Skattmästaren uppbär och förvaltar alla till förbundet ingående kontanta medel och har tillsyn öfver dess egendom. Sekreteraren för protokoll vid kongresserna och styrelsesammanträdena, ombesörjer alla från förbundet eller styrelsen utgående skrifvelser, för matrikel öfver förbundets medlemmar samt redigerar förbundets årsbok. Sekreteraren uppbär ett arvode af Kr. 600 pr kalenderår. Styrelsen sammanträder i Stockholm om ej dess flertal önskar annan ort. Styrelsen beslutar vid personlig sammankomst eller genom brefväxling med enkel röstöfvervikt. Vid lika röstetal fäller ordföranden afgörandet. Styrelsen handhar alla förbundets angelägenheter med undantag af dem som enligt stadgarne skola afgöras på förbundskongressen. Öfver förbundets räkenskaper afger styrelsen för hvarje kalenderår styrelseberättelse, som granskas af tvänne af förbundskongressen valda revisorer.

§ 4. Förbundet anordnar hvarje år en kongress om möjligt med turnering. Vid kongressen äga de medlemmar rösträtt, för hvilka årets afgifter till styrelsen inbetalts. På kongressen skola följande ärenden föredragas:

1. Justering af protokollet för föregående kongress.
2. Justering af röstlängden och granskning af fullmakter.
3. Styrelseberättelsen.
4. Revisionsberättelsen.
5. Ansvarsfrihet åt styrelsen.
6. Val af styrelse för kommande kalenderår.
7. Val af två medlemmar i Nordiska schackförbundets styrelse.
8. Val af två revisorer och en suppleant.
9. Bestämmande af tid och plats för nästa kongress.
10. Val af turneringskommitté.
11. Ärenden, som väckts af styrelsen eller till styrelsen af medlem insändts två månader före kongressen och hvilka skriftligt delgifvits medlemmarne minst sex veckor före kongressen.

Beslut å kongressen fattas genom enkel röstöfvervikt. Vid lika röstetal fäller ordföranden afgörandet. Begäres votering skall den ske med slutna sedlar.

§ 5. Enskild medlem betalar en årsafgift af Kr. 3: — samt har en röst å kongressen. Förening utöfvar ej rösträtt för medlem, ansluten direkt till förbundet. Understödjande medlem betalar 20 kr. pr år eller 100 kr. en gång för alla. Förbund eller sällskap betala en årsafgift af 50 öre för hvar af sina medlemmar och äger en röst för hvarje medlem, dock högst 200 röster, samt så att alla röster måste afgifvas enhetligt. Hedersledamöter, hvilka på styrelsens förslag utses af kongressen, betala ingen årsafgift och äga rösträtt som enskild medlem.

Rösträtt kan genom fullmakt öfverlåtas till annan medlem.

Afgiften för året skall insändas till skattmästaren under april månad. Samtidigt skola förbunden och sällskapen till sekreteraren insända medlemsförteckning.

§ 6. Om tillräckligt många anmälningar inkommit, anordnas vid kongressen en turnering afdelad i tre klasser, mästare-, första- och andra klassen. Minsta antalet deltagare i hvarje klass är sex. Om flera än 12 anmälningar inkommit till en klass, uppdelas denna i afdelningar. Prisernas storlek äro beroende af antalet deltagare. De som ernått minst 50 % af möjliga vinster erhålla pris. Hvarje vunnet parti honoreras med i mästarklassen 15 kr., i första klassen 10 kr. och i andra klassen 5 kr. Anmälningarna skola insändas till sekreteraren minst en månad innan kongressen skall äga rum. Endast förbundets medlemmar kunna deltaga.

Förste pristagaren i första klassen erhåller förbundets mästarevärdighet och skall vid kommande turneringar spela i mästarklassen.

§ 7. För problem och studier av svenska författare offentliggjorda i svenska schackspalter utdelar förbundet årligen priser beroende på de under året offentliggjorda uppgifternas antal och värde. Författare till särskildt framstående alster tilldelas förbundets hedersdiplom. Prisdomare utses för hvarje år af styrelsen.

Författarne böra innan januari månads utgång till sekreteraren insända de problem, de haft publicerade föregående år i svenska schackspalter.

§ 8. Förbundet utgifver en årsbok, hvilken bland annat skall innehålla uppgifter öfver sällskapen inom förbundet, deras styrelser, samlingslokaler m. m., berättelse öfver årets kongress, turneringar, prisproblem, prisstudier, partier m. m.

§ 9. Ändring af stadgarne kan endast ske på kongress om den erhåller $^3/_4$ af de på kongressen närvarandes röster, hvilka i sin tur måste utgöra minst $^2/_3$ af förbundsmedlemmarnas sammanlagda röstetal.

§ 10. För förbundets upplösning erfordras samma majoritet som i § 9 är stadgat. För det fall förbundets upplösning af en kongress skulle beslutas, bestämmes äfven å denna huru med förbundets förmögenhet skall ordnas.